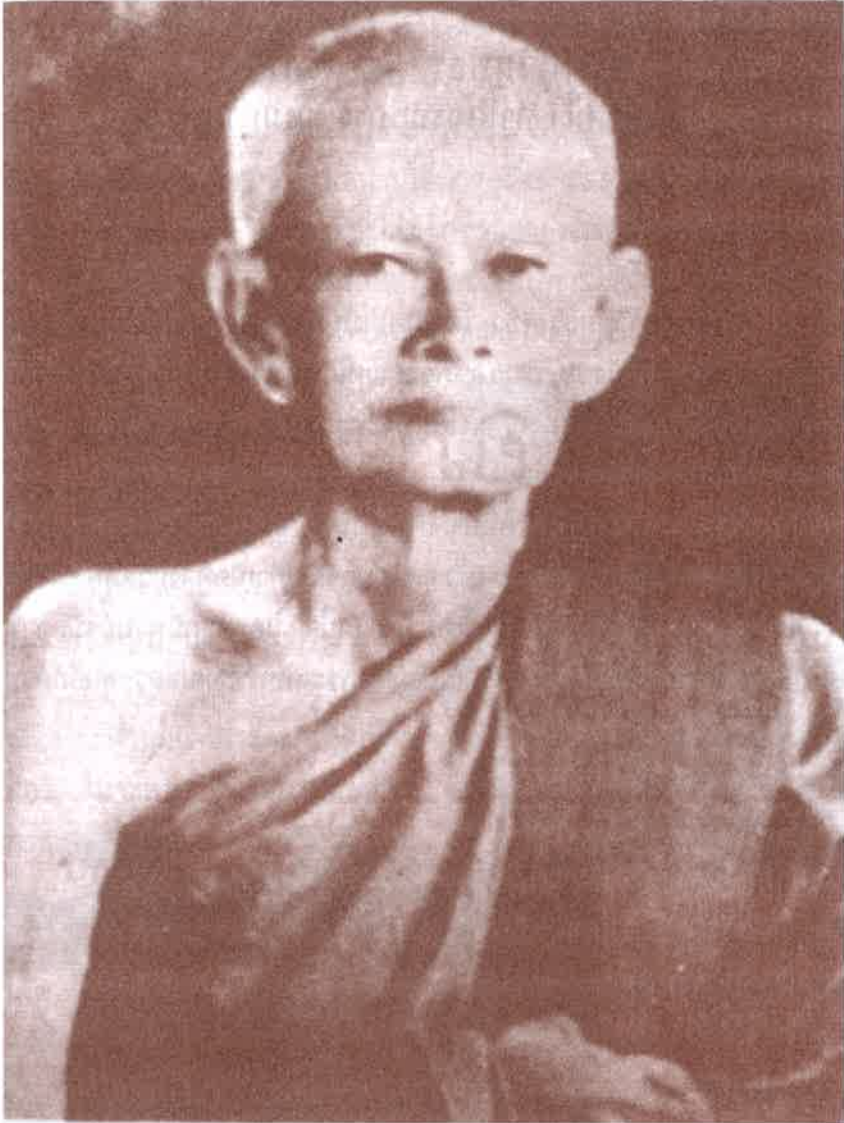

พระครูวินัยธร (ชั่ว โอภาโส)

พระครูวินัยธร (ชั่ว โอภาโส) วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ท่านพระครูวินัยธร (ชั่ว โอภาโส) เป็นพระเถระที่นับได้ว่าเป็นศิษย์ผู้ใกล้ชิดอย่างยิ่งรูปหนึ่งของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดปากน้ำ และท่านยังได้รับการยกย่องเป็นอย่างสูงในการเป็นพระเถระผู้งามพร้อมด้วยศีลาจารวัตร และทรงไว้ซึ่งพระวินัยอย่างเคร่งครัด

ท่านพระครูวินัยธรหรือซึ่งศิษยานุศิษย์บางท่านนิยมเรียกว่า “พระครูชั่ว” นั้น ท่านมีนามเดิมว่า ชั่ว จุฬจัมบก มีถิ่นกำเนิดที่จังหวัดสุพรรณบุรี บ้านเดียวกับพระเดชพระคุณหลวงพ่อดปากน้ำ นอกจากนี้ท่านยังมีความสัมพันธ์ทางสายโลหิต คือเป็นลูกพี่ลูกน้องกับพระเดชพระคุณหลวงพ่อดอีกด้วย เมื่ออย่างเข้าสู่วัยแห่งการอุปสมบท ท่านก็ได้บรรพชาอุปสมบท ที่วัดสองพี่น้อง และในกาลต่อมาท่านก็ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะตำบลแห่งหนึ่งในเขตอำเภอสองพี่น้องนั้น ครั้น

บ้านเกิดพระครูชั่ว

ต่อมา เมื่อพระเดชพระคุณหลวงพ่อดำปำน้ำท่านได้รับแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดปากน้ำแล้ว พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำท่านได้มีโอกาสกลับไปยังอำเภอสองพี่น้องบ้านเดิมของท่าน และในกาลนั้นท่านได้พบกับท่านพระครูชื้อ และได้กล่าวกับท่านพระครูชื้อว่า “เวลานี้ผมได้พบของจริงแล้ว” นั่นคือพระเดชพระคุณหลวงพ่อดำท่านได้บรรลุถึงธรรมกายเข้าถึงของจริงในพระพุทธศาสนาแล้วนั่นเอง และได้ชักชวนท่านพระครูชื้อให้ย้ายมาอยู่วัดปากน้ำกับท่านด้วย ซึ่งท่านก็ยินดีและได้อยู่ภายใต้ร่มบารมีธรรมของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดำตั้งแต่นั้นสืบมาจนสิ้นอายุขัย

เมื่อท่านเข้ามาอยู่ในวัดปากน้ำนั้น พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำได้เมตตาให้ท่านอยู่ร่วมกุฏิเดียวกับพระเดชพระคุณท่าน และท่านพระครูก็ได้เจริญภาวนาร่วมกับหลวงพ่อดำทุกวัน เพื่อเป็นอานิสงส์ในการรักษาสุขภาพซึ่งไม่ค่อยดีของท่านด้วย เนื่องจากท่านมีโรคประจำตัว คือโรคปอด ในระหว่างที่ท่านอาศัยอยู่กับพระเดชพระคุณหลวงพ่อดำก็ได้รับความเมตตาและความไว้วางใจอย่าง

สูงจากหลวงพ่อดำ เมื่อหลวงพ่อดำท่านได้เจริญภาวนาปฏิบัติวิชาธรรมกายขั้นสูง ได้พบได้เห็นในสิ่งที่เป็นประโยชน์ ก็จะนำมาเล่าให้พระครูท่านฟังเสมอ ซึ่งท่านก็สามารถจดจำได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน รวมทั้งคำพูดที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อดำสอนแก่พระภิกษุสามเณรและแม่ชีในโรงงานทำวิชชาขณะกำลังเจริญวิชาธรรมกายขั้นสูง เช่นเรื่องต้นธาตุต้นธรรมทั้ง ๓ ภาค คือ ภาคขาว ภาคกลาง ภาคดำ และการปกครองธาตุธรรมของสัตว์โลกในที่สุดละเอียด

ท่านก็สามารถจดจำได้ แม้ขณะนั้นท่านจะยังไม่ถึงธรรมกายก็ตาม แม้แต่กลอนฉันท์และวรรณกรรมยาวๆ บางเรื่อง ท่านก็จดจำได้หมด จึงนับว่าท่านเป็นผู้มีความทรงจำเป็นเลิศหาผู้เสมอได้ยากผู้หนึ่ง

นอกจากความทรงจำอันยอดเยี่ยมแล้ว ท่านยังได้ชื่อว่าเป็นผู้เคร่งครัดทางด้านพระวินัยเป็นอย่างยิ่ง และเป็นที่ปรากฏแก่มหาชนทั้งหลาย จนได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้าอยู่หัวพระคุณหลวงพ่อก็คือ **พระครูวินัยธร** ความเป็นผู้ทรงศีลวินัยอย่างเคร่งครัดของท่านปรากฏออกมาในรูปศิลาจารวัตรอันงามเปรียบพร้อมของท่านเอง เช่น การนุ่งห่ม การฉันอาหาร การไม่จับต้องเงินทอง และในรูปคำสอนที่มีต่อพระเถระผู้เป็นอันเตวาลิกของท่าน เช่นท่านกล่าวว่า

พระครูวินัยธร

“ศีล เปรียบเสมือนแผ่นดินซึ่งได้ปราบหญ้าทำพื้นให้ราบเรียบ เมื่อจะเอาของสิ่งใดมาตั้งวาง มองดูแล้วก็สวยงาม ก็เปรียบเสมือนพระภิกษุที่ประพฤติปฏิบัติชอบ เคร่งในศีล วินัย ย่อมเหมาะแก่การเจริญธรรมอื่นๆ ให้ยิ่งๆ ขึ้นไป”

นอกจากนี้ ท่านจะคอยชี้แนะสั่งสอนถึงคุณของการเคร่งครัดในศีลวินัยและโทษของการประพฤติผิดพระวินัย เช่น ถ้าหากพระรูปใดนุ่งห่มไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ชาติหน้าก็จะได้แต่ของหยาบๆ ไม่ประณีต ส่วนการเคร่งครัดในศีลวินัยนั้น จะเป็นอานิสงส์ส่งไปชาติหน้าให้เป็นผู้มีปัญญาแจ่มแจ้งสามารถศึกษาเรื่องราวทั้งทางโลกและทางธรรมได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน เพราะอานิสงส์จากการที่ตนได้เคร่งครัดตลอดสองในศีลของตนอย่างละเอียดมาก่อน

นอกจากนี้ท่านยังเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความไม่ประมาทในธรรมทั้งปวง เช่น

ก่อนและหลังบริโภคอาหาร ท่านจะพิจารณาถึงอาหาเรปฏิกูลสัญญา และบริโภคเพียงเพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้ และหลังบริโภคทุกครั้ง ท่านจะแผ่ส่วนกุศลโมทนาแก่ผู้ถวายภัตตาหารนั้น ท่านกล่าวว่า ถ้าไม่ทำเช่นนั้นก็เท่ากับบริโภคด้วยการเป็นหนี้

ท่านยังได้วิจารณ์ตนกับพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญการยของท่านว่า ถ้าหากท่านกำลังจะกระทำการใดที่เป็นความผิดร้ายแรง ก็ขอให้พระเดชพระคุณหลวงตักเตือนท่านด้วย ความเป็นผู้ไม่ประมาทในธรรมทั้งปวงยังอาจดูได้จากโอวาทของท่านเรื่อง “เป็นธรรมกายแล้ว อย่าเป็นธรรมกาย ธรรมเก ธรรมโกง” ดังนี้

เมื่อปฏิบัติสมณะวิปัสสนาจนเข้าถึงกายธรรมอรหัตต์ก็สามารถใช้ธรรมกายไปพบพระพุทธเจ้าในพระนิพพานได้

“เมื่อพบเห็นพระพุทธเจ้าหมดแล้ว จะเข้าไปถวายนมัสการท่านได้ และจะทูลถามท่านได้ ติดขัดเรื่องอะไร ทูลถามท่านจะบอกหมด แต่ว่า ถ้าจะทูลถามพระพุทธเจ้าต้องนิ่งให้สนิทนะ ถ้านิ่งไม่สนิทหละไม่ได้ยินเสียงท่าน จะเห็นแต่โอษฐ์ท่านงาๆ อยู่เท่านั้น เพราะเรานิ่งไม่พอ ถ้าเรานิ่งพอหละพระสุรเสียงดังก้องฟ้าเขียว ไฟเราะ

การที่จะดูอย่างนี้จะต้องดูเฉพาะตัวนะ และอย่าไปดูให้ใคร เมื่อได้ธรรมกายแล้วจะแก้โรคภัยไข้เจ็บได้ทุกอย่าง แต่ถ้าเราไม่แก้ได้ละก็ตี หรือเราไม่ดูให้ใครได้ละก็ตี เราไม่ให้เขารู้ว่าเรารู้ได้ละก็ตี ถ้าว่าให้เขารู้ละก็ หนักเข้าก็มีคนมาหา เมื่อมีคนมาหาเข้าละก็ ทีหลังเราแก้ไขเขาก็จะให้ลาภสักการะนี้มันจะกลายเป็นดูหมิ่นไป เมื่อกลายเป็นหมิ่นดูละหนักเข้าเขาก็ให้ลาภสักการะได้เงินได้ทอง เกิดโลภขึ้น เมื่อเกิดโลภขึ้นแล้วก็กลายเป็น “ธรรมโกง” หละทีหลังเวลาเขาจะมาหากิจจะคิดเอาเงินเอาทอง เมื่อเกิดโลภขึ้นเช่นนั้นธรรมกายนี้เป็นของบริสุทธิ์ หนักเข้าก็มีดไปเสีย ไม่นั่นก็ดับสูญหายไปเสีย

บางที เมื่อทำสิ่งใด เมื่อสติมันเกิดเป็น “ธรรมเก” ขึ้น เมื่อเป็น

ธรรมเกิดขึ้นแล้ว ที่นี้มันก็ต้องเกิดเป็น “ธรรมโกง” นักเข้าก็ต้องหลอกลวงเขาเลี้ยงชีวิตเมื่อดับมิดเสียแล้ว นี่เป็นแต่ครั้งพุทธกาลมาแล้วที่เป็นธรรมกาย ธรรมเก ธรรมโกง

ธรรมโกงนี่นะ พระเทวทัตนะ นั่งธรรมกายดีกว่าเดี๋ยวนี้นักมากมาย ถึงกับเหาะไปในอากาศได้ แต่ที่นี้ไปติดलगเข้า พอพระเจ้าอชาตศัตรูบำรุงบำเรอด้วยภัตตาหารบริบูรณ์ ก็เกิดเป็นธรรมโกงขึ้น ธรรมกายเป็นของบริสุทธิ์ นี่คิดจะมาพระพุทเจ้า จะเป็นพระพุทเจ้าเสียเอง ธรรมกายก็ดับไป เมื่อดับแล้วก็เกิดเป็นธรรมเกิดขึ้น ที่นี้พระเจ้าอชาตศัตรูไม่เล่นด้วย เมื่อพระเจ้าอชาตศัตรูไม่เล่นด้วย ก็เสื่อมจากลาลกการะ เกิดเป็นธรรมโกง ไปขอวัตถุ ๕ ประการ ต่อพระพุทเจ้า พระพุทเจ้าไม่ให้ ก็เกิดทำสังฆเภทขึ้นก็ไปอยู่ในอเวจีนรกกันเท่านั้น”

หลังจากที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อดปากน้ำได้มรณภาพ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๒ ท่านก็ได้พยายามเจริญภาวนา ด้วยอิทธิบาทธรรมยิ่งๆ ขึ้นไปโดยไม่หยุดหย่อน จนในที่สุดท่านก็ได้บรรลุธรรมกายในเวลาต่อมา ท่านได้อยู่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่พุทธบริษัททั้งหลาย จนกระทั่งเมื่ออายุได้ ๘๓ ปี ท่านก็ได้ถึงแก่มรณภาพที่โรงพยาบาลสงฆ์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑

แม้ท่านจะมรณภาพไปแล้วเป็นเวลานานก็ตาม แต่ปฏิปทาศีลาจารวัตร อังตงามของท่านยังคงทรงจำอยู่ในจิตใจของสาธุชนในภายหลังมีรู้ลึ้ม สมกับที่เป็นปูชนียบุคคลและเป็นศิษย์ผู้ใกล้ชิดของบูรพาจารย์ผู้ทรงคุณธรรมอันไพศาล คือ หลวงพ่อดปากน้ำแท้ทีเดียว

ประสบการณ์ในการปฏิบัติภาวนา วิชาธรรมกาย

การครองจีวรและการปกครองธาตุธรรม

การที่พระห่มผ้ามีวนขวาม้วนซ้ายนี้ เป็นของลึกลับอยู่ ข้าพเจ้าเที่ยวสืบถามดูนักต่อนักแล้ว ว่าข้างไหนถูก ข้างไหนผิดกันแน่ ไม่มีใครบอกได้เลย กระทั่งเปรียญเก้าประโยค เป็นแต่บอกว่าให้ทำเหมือนกัน ข้าพเจ้าก็นึกว่าแบบหลับตาคลำทางกันอย่างนี้จะไปได้เรื่องราวอะไรกัน

จนเข้าไปเรียนวิปัสสนากับหลวงพ่อดปากน้ำ ภาษีเจริญ ที่จังหวัดธนบุรีอยู่หลายปีกว่าจะรู้เรื่อง ออกมาบ้านนอก แล้วก็เข้าไปในกรุงแต่เข้าๆ ออกๆ อยู่อย่างนี้สิบหกปี จึงรู้เรื่องราวที่ห่มผ้ามีวนขวาม้วนซ้ายเป็นอย่างไร

คือมีพระพุทธเจ้า อยู่สามภาคที่ไม่ถูกกันเป็นข้าศึกกันจริงๆ เข้ากันไม่ได้อย่างเด็ดขาด เพราะผิดธาตุผิดธรรมกัน พระพุทธเจ้า (ธาตุล้วนธรรมล้วน) สามภาคนี้ ขาวภาคหนึ่ง ดำภาคหนึ่ง ไม่ดำไม่ขาวภาคหนึ่ง

ภาคขาวนั้นคือ **กุสลาธัมมา** พระพุทธเจ้าภาคนี้พระกายขาวใสเหมือนแก้วขาว เกิดเป็นดอกบัวตูม ให้สุขแก่สัตว์แต่ฝ่ายเดียว ไม่มีให้ทุกข์เลย (ฝ่ายดี)

อีกภาคหนึ่ง **อกุสลาธัมมา** พระพุทธเจ้า (ธาตุล้วน ธรรมล้วน) ภาคนี้พระกายดำใสเหมือนแก้วดำ หรือนิล เกิดเป็นดอกบัวตูม ให้ทุกข์แก่สัตว์ฝ่ายเดียว ไม่มีให้สุขเลยเหมือนกัน (ฝ่ายชั่ว)

อีกภาคหนึ่ง **อัปยาคตาธัมมา** พระพุทธเจ้า (ธาตุธรรม) ภาคนี้พระกายไม่ขาวไม่ดำ ใสเป็นสีกลาง ใสเหมือนแก้วสีตะกั่วตัด จะว่าขาวก็อมดำจะว่าดำก็อมขาว เกิดเป็นดอกบัวตูมเหมือนกัน ให้ไม่สุขไม่ทุกข์แก่สัตว์ (ฝ่ายไม่ดีไม่ชั่ว)

ต้นธาตุต้นธรรม สำหรับต้นธาตุต้นธรรมของภาคขาวสายของพระสมณโคดม มีฤทธิ์มากกว่า ภาคขาวต้องคอยช่วยภาคขาวอยู่เหมือนกัน ให้สุขแก่สัตว์เหมือนภาคขาว ภาคนี้พระกายสีเหลือง เหมือนแก้วสีเหลือง ห่อผ้าคาตรัดประคดหรือบางที่ห่มบังเอิญ คือห่มจีบพาดบาเอาชายข้างหนึ่ง

ขึ้นเห็นชนบ่าซ้าย

มีพระรัศมีทั้งหกประการ
ด้วยกันทั้งนั้น พระรัศมีต้นธาตุตัน
ธรรมกับภาคขาวน้อมตานวลตา
เหมือนกัน แต่พระรัศมีภาคดำ
นั้นบาดตาเคืองตา พระรัศมีภาค
กลางไม่บาดตาเคืองตา ไม่น้อมตา
นวลตา แล้วก็เข้ากันไม่ได้

พระพุทธเจ้า (ธาตุล้วน ธรรม
ล้วน) ขาวกลาง ดำ สามภาคนี้คอยประมุขฤทธิ์กันอยู่เสมอแย่งกันปกครอง
ธาตุธรรม ภาคขาวก็คอยจะสอดสูลุขให้แก่สัตว์โลก ภาคกลางกับภาคดำคอย
กีดกันไว้ ภาคดำก็คอยจะสอดทุกขให้แก่สัตว์โลก ภาคขาวกับภาคกลางก็คอย
กันไว้ ถ้าภาคกลางจะสอดไม่สูลุขไม่ทุกขให้แก่สัตว์โลก ภาคขาวกับภาคดำก็
คอยกันไว้เหมือนกัน ไม่ให้ความสะดวกแก่กันได้ ไม่นั่นเสียอำนาจกัน

ภาคขาวเห็นว่าทำดี ให้สุขแก่สัตว์จึงจะถูก, ภาคดำเห็นว่าทำชั่วให้
ทุกข์แก่สัตว์จึงจะถูก, ภาคกลางเห็นว่าไม่ดีไม่ชั่ว ให้ไม่สุขไม่ทุกข์แก่สัตว์จึงจะ
ถูก

แต่พระพุทธเจ้า (ธาตุล้วน ธรรมล้วน) สามภาคนี้ท่านก็ยังแย่งกัน
แล้วมนุษย์ล้วนแต่มีธาตุธรรมปนเป็นอยู่ทั้งนั้นทำไมจะไม่แย่งกัน เข้ากันไม่ได้
เหมือนเชือกสามเกลียว บิดขวาเสียเกลียวหนึ่ง บิดซ้ายเสียเกลียวหนึ่ง ไม่
บิดอีกเกลียวหนึ่ง ผืนเข้าก็ไม่กินเกลียวกัน เพราะบิดคนละทาง แล้วต่างก็
เอาพระไตรปิฎกบังคับกาย วาจา ใจ ของสัตว์ เอาพระวินัยปิฎกก็วินัยปิฎก
ด้วยกัน บังคับกายสัตว์ไว้สำหรับทำ เอาพระสุตตันตปิฎก ก็สุตตันตปิฎกด้วย
กันบังคับวาจาสัตว์ไว้สำหรับพูด เอาพระปรมัตถปิฎกก็ปรมัตถปิฎกด้วยกัน
บังคับใจสัตว์ไว้สำหรับคิด แล้วก็คอยแย่งกัน สอดญาณเข้าไปในสัญญาสุด

ละเอียดของตัวได้ ก็บังคับกาย วาจา ใจของสัตว์ จะทำอะไรจะพูดจะคิด ก็ล้วนแต่ดีเป็นบุญเป็นกุศลไปทั้งนั้น ถ้าภาคต่ำสอดเข้าไปในไฉยญาณสุดละเอียดของตัวได้ ก็บังคับกาย วาจา ใจของสัตว์ จะทำอะไรจะพูดจะคิด ก็ล้วนแต่ชั่วเป็นบาปอกุศลไปทั้งนั้น ถ้าภาคกลางสอดเข้าไปในไฉยญาณสุดละเอียดของตัวได้ ก็บังคับกาย วาจา ใจของสัตว์ จะทำอะไรจะพูดจะคิด ก็เป็นแต่กลางๆ ไม่บุญไม่บาปไปทั้งนั้น

สุดแต่ที่ว่าภาคใดเข้าไปในไฉยญาณสุดละเอียดได้ ภาคอื่นก็เข้าไม่ได้ เปรียบเสมือนตอไม้ที่ฝังได้คนเดียว ถ้าขึ้นนั่งได้เสียคนหนึ่งแล้ว คนอื่นก็ขึ้นไปนั่งไม่ได้ แล้วก็แย่งกันปกครองธาตุธรรมตลอดหมด ทั้งนิพพาน ภพสาม โลกกันต์ ไม่มีที่ว่างดินฟ้าอากาศ ล้วนแต่อยู่ในปกครองของสามภาคนี้เท่านั้น ภาคขาวคอยเปิด ภาคดำคอยปิด ภาคกลางไม่เปิดไม่ปิด

ภาคขาวคอยเปิด เห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์ **ให้เห็นว่านิพพานมี,**

ภาคดำคอยปิด เห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์ **ให้เห็นว่านิพพานสูญ (ไม่มี),**

ภาคกลางก็ให้สัตว์เห็นว่ามีไม่สูญ (คือ ให้ไม่รู้เรื่องนิพพาน)

หนทางของภาคขาวล้วนแต่ดีเป็นสุขทั้งนั้น ก็เปิดให้สัตว์เห็น จะได้สร้างแต่ความดี ไปแต่ในทางสุข หนทางของภาคดำ ล้วนแต่ชั่วเป็นทุกข์ทั้งนั้น ก็ต้องปิด ไม่ให้สัตว์เห็น จะได้สร้างแต่ความชั่ว ไปแต่ในทางทุกข์ ส่วนภาคกลาง ไม่ดี ไม่ชั่ว ก็ไม่ปิดไม่เปิดให้สัตว์เห็น จะได้ทำไม่ดีไม่ชั่วไปในทางไม่สุขไม่ทุกข์ ทั้งสามทางนี้ตรงกันข้ามทุกอย่าง จึงลงรอยกันไม่ได้เสียเลย **ที่โลกเดือดร้อนอยู่ทุกวันนี้ เดียวสุข เดียวทุกข์ เดียวไม่สุขไม่ทุกข์ ก็เพราะฤทธิ์สามภาคนี้แหละ ประมูลฤทธิ์ไม่แพ้กัน แย่งกันปกครองธาตุธรรมปกครองกันตลอดทั้งนิพพาน ภพสาม โลกกันต์ ไม่ผิดอะไรกันกับมนุษย์แลสัตว์ ที่แย่งแดนกันปกครอง แต่พระพุทธเจ้า (ธาตุล้วน ธรรมล้วน) ปกครองขึ้นละเอียด เทวดา มนุษย์ สัตว์ ปกครองกันแต่ที่หยาบ แต่ก็อยู่ในปกครองของพระพุทธเจ้า (คือ**

ธาตุล้วน ธรรมล้วน) ทั้งสามภาคนี้นั้น

ถ้าประเทศใด บ้านใด เมืองใด หมู่ใด ตำบลใด ภาควาปกรองได้มากกว่าภาคอื่น ก็บังคับเห็น จำ คิด รู้ ของมนุษย์และสัตว์ในที่นั้นให้ทำแต่ความดีกันทั้งนั้น เป็นต้นว่า ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ทำผิดกาเม ไม่โกหก ไม่กินเหล้า ทำแต่ความดีกันทั้งนั้น เมตตากฎาแก่กัน ให้ความสุขแก่กัน ไม่เบียดเบียนกัน ให้แต่

ทั้งนั้น ภาคชาวก็
สัตว์ทำดีนั้นไว้
เกิดในสุขสมบัติ
เทวธิดาอินทร์
จักรพรรดิตรา
ถ้าจะเกิดเป็น
ให้เป็นคนบริสุทธิ์
นายกัณฐกนตรี

มหากษัตริย์ ถ้าเกิด
คนที่มีทรัพย์สิน สมบัติ ศฤงคาร บริวาร ล้วนแต่ เป็นสุขสบายทั้งนั้น

ความสุขสบายแก่กัน
เก็บเหตุที่มนุษย์และ
แล้วก็ส่งผลให้ไป
เป็นเทวบุตร
พรหมบรม -
ถ้าจุติจากนั้นมา
มนุษย์ก็ส่งผล
ชั้นสูง เช่น
เศรษฐี ท้าวพระยา
เป็นพ่อค้า ชวานา ก็เป็น

ถ้าประเทศใด บ้านใด เมืองใด หมู่ใด ตำบลใด ถูกภาคดำปกรองได้มากกว่าภาคอื่น ก็บังคับเห็น จำ คิด รู้ ของมนุษย์และสัตว์ในที่นั้น ให้ทำแต่ความชั่วทุกอย่างทั้งนั้น เป็นต้นว่าฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ทำผิดกาเม โกหก กินเหล้า ให้เกลียดชังกัน ให้ฉ้อฉลริษยา เบียดเบียนกัน ฉกชิง รังราว ลักขโมย ปล้น สะดม ชกตอย เตะตี รบราฆ่าฟันกัน ทำแต่ทุกข์ให้ทั้งนั้น ภาคดำก็เก็บเหตุชั่วๆ ที่มนุษย์และสัตว์ทำไว้ แล้วก็ส่งลงมาเป็นผลชั่วทั้งนั้น เป็นต้นว่าให้ฟ้าฝนแห้งแล้ง ข้าวยากหมากแพง อดอยาก ลำบาก เจ็บไข้ ล้มตาย เมื่อตายแล้วก็เอาไปลงโทษในนรก ๔๕๖ ขุม ทนทุกข์เวทนาแสนสาหัส ร้องให้ครวญครางไม่มีขาดเสียงมีแต่ทุกข์ล้วนๆ พ้นจากนั้นให้เป็นเปรต อดอยาก

ข้าวน้ำอยู่เป็นนิจแล้วให้มาเป็นอรุรกาย แลให้มาเป็นสัตว์เดรัจฉาน ถ้าให้มา
เกิดเป็นมนุษย์ก็ให้เป็นคนเลวทรามต่ำช้ายากจนอนาถา ไร้ทรัพย์ อับปัญญา
โง่เขลาหยาบช้า เอาดีไม่ได้ ล้วนแต่ทุกข์ทั้งนั้น

ถ้าประเทศใด บ้านใด เมืองใด หมู่ใด ตำบลใด ภาคกลางแย่งเข้าปก
ครองได้มากกว่าภาคอื่นก็บังคับ เห็น จำ คิด รู้ ของมนุษย์และสัตว์ในที่นั้น
ให้ทำแต่กลางๆ ไม่ดีไม่ชั่ว ที่ไม่เป็นบุญเป็นบาป ภาคกลางก็เก็บเหตุที่ไม่ดีไม่
ชั่ว ที่มนุษย์และสัตว์ทำไว้นั้นแล้วก็ส่งผลลงมาให้เป็นแต่กลางๆ ไม่ดีไม่ชั่ว

